

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 122/04-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. septembra 2004 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Eduarda Báránya a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť J. K., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. R. Ž., Advokátska kancelária, K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 577/01 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 577/01 **p o r u š i l** právo J. K., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 577/01 **p r i k a z u j e** konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. J. K. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice II povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. J. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 340 Sk (slovom deväťtisícristoštyridsať slovenských korún), ktorú je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť na účet jeho advokáta JUDr. R. Ž. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 30. júna 2004 č. k. I. ÚS 122/04-8 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. K., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 577/01.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že: *„Dňa 3. 04. 2001 som podal na Okresnom súde Košice 2 žalobu, ktorou sa domáham určenia, že žalovaným odporcom zaniklo právo nájmu k spornému bytu a to titulom trvalého opustenia spoločnej domácnosti. (...)*

Napriek skutočnosti, že od podania žaloby uplynula dlhšia doba (3 roky) som nútený konštatovať, že pojednávajúci súd neučinil žiaden úkon zameraný na riešenie spomínanej causy. Súd nevytýčil ani jedno pojednávanie, nebol som vypočutý ako účastník konania. Jediná činnosť súdu spočívala v tom, že ma dva razy vyzval, aby som dodal ďalší exemplár žaloby, čo som bezodkladne učinil. Dôvody nečinnosti súdu nepoznám.

Nápravu vo veci som sa pokúšal zjednať formou sťažnosti predsedovi súdu – do dňa podania tejto sťažnosti bezvýsledne. (...)

Prieťahy v predmetnej veci vidím v rámci celého konania a to z dôvodu, že súd aj napriek uplynutiu dlhšej doby nevykonal žiaden úkon zameraný na vyriešenie spomínanej causy. Dá sa povedať, že súd po dobu troch rokov vôbec nekoná.

Ja sa vinou postupu súdu ocitám v dlhodobej právnej neistote. Nemám kde bývať (keďže riešenie veci sa týka mojej bytovej otázky, v byte bývajú dlhodobo odporcovia, ktorí mi znemožňujú vstup do bytu, v byte mám uložené svoje zariadenie, osobné veci, BPMK ma žaluje za údajné neplatenie nájomného, pritom nájomnú zmluvu k bytu mi odmieta vyhotoviť).

Vec bola riešená už aj policajnými orgánmi a taktiež sú vo veci vedené viaceré súdne spory. Z celej záležitosti som dlhodobo frustrovaný a sklamaný. Z vyššie uvedených dôvodov požadujem aj finančnú satisfakciu. (...)

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nasledovný nález:

1) Ústavné právo sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj základné právo na spravodlivé prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní sp. zn. 14 C 577/01 vedenom na Okresnom súde Košice 2 porušené bolo.

2) Okresnému súdu Košice 2 zakazuje činiť prieťahy v konaní sp. zn. 14 C 577/01. Okresnému súdu Košice 2 prikazuje v konaní sp. zn. 14 C 577/01 konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie skončená a prejednaná.

3) Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume Sk 40.000.- slovom štyridsaťtisíc korún slovenských, ktoré je porušiteľ práva povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (...).“

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. V. K., listom z 29. júla 2004 sp. zn. Spr. 1102/04 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 16. augusta 2004.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol:

„Je pravdou, že návrh o určenie zániku práva nájmu bytu bol sťažovateľom podaný na tunajšom súde dňa 3. 4. 2001, avšak s podaním návrhu si nesplnil svoju poplatkovú povinnosť napriek tomu, že podľa zákona o súdnych poplatkoch táto vzniká podaním návrhu. Súdny poplatok zaplatil až na základe výzvy súdu dňa 17. 6. 2002.

Výzvou zo dňa 7. 11. 2002 bol sťažovateľ tiež vyzvaný na predloženie rovnopisu svojho návrhu. Výzvu prevzal dňa 6. 12. 2002, no napriek tomu rovnopis návrhu nepredložil. Z uvedeného dôvodu bol na predloženie tohto rovnopisu urgovaný listom zo dňa 19. 12. 2003 a tento predložil súdu 8. 3. 2004.

V mesiaci máj 2004 žiadala konajúca sudkyňa o pripojenie spisu tunajšieho súdu a v júli 2004 určila termín pojednávania na deň 21. 9. 2004.

Dĺžka predmetného konania je teda ovplyvnená predovšetkým správaním samotného sťažovateľa, ktorý s podaním návrhu nezaplatil súdny poplatok a nepredložil potrebný počet rovnopisov žaloby, aby tieto bolo možné zaslať na vyjadrenie obom žalovaným a urobil tak až po urgencii zo strany súdu.

Na dĺžku konania mala vplyv i dlhodobá práceneschopnosť JUDr. M. P., ktorá vo veci konala, zmena zákonnej sudkyne v konaní po nástupe JUDr. P. do starobného dôchodku, ako aj enormná zaťaženosť oboch vo veci konajúcich sudkýň. (...)“.

Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedu okresného súdu uviedol, že:

„S vyjadrením predsedu súdu JUDr. K. sa naša strana nestotožňuje.

Prieťahy v konaní vidíme v dlhodobej nečinnosti súdu, o ktorej svedčí aj fakt, že vec nie je dodnes právoplatne ukončená a to aj napriek dlhšiemu časovému odstupu.

Ako to sám udáva predseda spomínaného súdu vo svojom liste zo dňa 29. 07. 2004 adresovaným Vašej inštitúcii prvý úkon vykonal prvostupňový súd s odstupom vyše roka od podania žaloby vo veci, tento úkon spočíval vo výzve žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku.

Môj klient nezaplatil súdny poplatok v čase podania žaloby z dôvodu momentálnej insolventnosti. Zastávame názor, že insolventnosť pána K. nemôže mať za následok neposkytnutie súdnej ochrany, ktoré právo je ústavným právom každého občana.

Naviac súdny poplatok bol mojím klientom bezprostredne uhradený a to na výzvu súdu. Súd vyzval môjho klienta na úhradu až s odstupom vyše roka, teda vyše roka vo veci nekonal, čo odôvodnil predseda súdu vysokou pracovnou zaťaženosťou pojednávajúcej sudkyne.

Na pravde sa nezakladá ani tvrdenie predsedu súdu JUDr. K., že môj klient nedoložil potrebný počet exemplárov žaloby.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky poznamenávame, že súdu boli podané dve vyhotovenia žaloby (jedno pre potreby súdu a jedno pre potreby odporcov).

S použitím §-42 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku je potrebné mať na zreteli fakt, že zákon požaduje, aby každý účastník konania dostal 1 rovnopis návrhu ak je to potrebné.

V udávanej súvislosti dávame do pozornosti Vašej inštitúcii fakt, že obaja odporcovia žijú v spoločnej domácnosti na ul. Ždiarska v K. Súd predsa mal kópiu žaloby a túto mohol bezodkladne zaslať na vyjadrenie obom odporcom, aby sa k nej spoločne vyjadrili. Súd toto, ale zdĺhavo vôbec neučinil.

Aj napriek tejto skutočnosti naša strana reagovala na výzvu súdu a doplnila kópie žaloby o ďalší exemplár a to v decembri roku 2002 a to tým spôsobom, že na doporučenie súdnej tajomníčky sme vyhotovili za jej prítomnosti xerokópiu citovanej žaloby a táto bola spomínanou súdnou tajomníčkou založená do spisu (patrne sa musí aj v spise nachádzať), týmto sme považovali celú vec za vybavenú. Tento postup bol realizovaný za prítomnosti klienta, mojej prítomnosti a prítomnosti súdnej tajomníčky.

Aj napriek vyššie uvedenému súd vo veci naďalej nekonal a v decembri resp. marci 2003 sme obdržali ďalšiu výzvu na doplnenia žaloby (čomu sme nerozumeli), ale aj túto výzvu sme vybavili včas.

Prieťahy v samotnom konaní vidíme za nasledovné obdobia:

- od 3. 04. 2001 do 17. 06. 2002 (14 mesiacov)*
- od 6. 12. 2002 do 19. 12. 2003 (12 mesiacov)*
- od 8. 03. 2004 dodnes.*

Zastávame stanovisko, že prieťahy vo veci budú naďalej pokračovať. Do dňa podania tohto listu sme neobdržali žiadnu obsielku súdu o nariadení pojednávania na deň 21. 09. 2004.

Nestotožňujeme sa so záverom pána JUDr. K., že by dĺžka konania bola zavinená správaním klienta a to z dôvodu, že môj klient vždy včas reagoval na výzvy súdu. Výzvy súdu boli realizované v dlhých časových odstupoch, bez potrebnej kontinuity. Podľa pokynov súdu sme vždy včas a náležite doplnili potrebné.

Sme toho názoru, že súd mal k dispozícii dostatok exemplárov žalôb, ktoré v jednom exemplári mohol zaslať odporcom, keďže títo žijú v jednej spoločnej domácnosti, súbežne mohol vyzvať odporcu na zaplatenie súdneho poplatku a nie takto činiť s odstupom 14 mesiacov. Táto skutočnosť jednoznačne svedčí o nečinnosti súdu.

Nečinnosti súdu nasvedčuje aj fakt, že dodnes nie je vec právoplatne skončená, aj keď na tom má naliehavý právny záujem môj mandant, keďže nemá kde bývať.

Domnievame sa, že irelevantné je riešenie celej veci s trvaním vyše 3 rokov a s odôvodnením, že toto všetko zaviniť môj klient. Ved' predsa súd mohol ihneď po podaní žaloby vyzvať žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku a doplnenie rovnopisu žaloby a nie tak činiť s odstupom 14 mesiacov.

Naviac na všetky výzvy súdu sme včas reagovali a potrebné sme doplnili.

Môj mandant sa vyjadril, že na ústnom prejednaní veci pred Ústavným súdom Slovenskej republiky netrvá.

V prípade úspechu vo veci si uplatňujem trovy právnej pomoci, ktoré vyčísl'ujem na sumu Sk 9.300.

Trovy právnej pomoci žiadam poukázať v prospech konta mojej kancelárie“.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávani – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci,

t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03).

II.

Z obsahu s'ťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 14 C 577/01:

Dňa 3. apríla 2001 podal s'ťažovateľ na okresnom súde „*žalobný návrh o určenie zániku práva nájmu bytu z titulu trvalého opustenia domácnosti*“ proti žalovaným, ktorými sú 1. Š. G. a 2. R. G., obaja bytom K. (ďalej len „žalovaní“).

Dňa 22. apríla 2002 súd vyzval s'ťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku. S'ťažovateľ uhradil súdny poplatok 17. júna 2002.

Dňa 7. novembra 2002 súd vyzval s'ťažovateľa na predloženie ešte jedného vyhotovenia návrhu.

Dňa 19. decembra 2003 pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty súd urgoval s'ťažovateľa, aby splnil výzvu zo 7. novembra 2002.

Dňa 3. marca 2004 konajúca sudkyňa dala kancelárii okresného súdu pokyn, aby žalovanej v 2. rade bola doručená kópia návrhu.

Dňa 24. marca 2004 sa k návrhu písomne vyjadrila žalovaná v 2. rade.

Dňa 28. mája 2004 konajúca sudkyňa dala kancelárii okresného súdu pokyn, aby bol pripojený spis sp. zn. 19 C 1034/97.

Dňa 13. júla 2004 súd nariadil pojednávanie na 21. september 2004.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o určenie zániku práva nájmu bytu vedenom pod sp. zn. 14 C 577/01, v ktorom sťažovateľ vystupuje ako navrhovateľ, došlo k porušeniu jeho práva na

prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci ústavný súd konštatuje, že doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať na vrub faktickej náročnosti alebo právnej zložitosti prerokovávanej veci. Napokon ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení nenamietal zložitost' napadnutej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania s'ťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd konštatoval, že predĺženie napadnutého konania v jej prvej fáze ovplyvnil aj samotný s'ťažovateľ nezaplatením súdneho poplatku za podaný návrh a aj nepožiadanim o oslobodenie od zaplataenia súdneho poplatku. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru (pozri napr. I. ÚS 40/02), podľa ktorej požiadavka na konanie bez zbytočných priet'ahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. na konanie v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru môže mať svoju plnú relevanciu len pri takom návrhu na začatie konania, ktorý spĺňa všetky zákonom predpísané obsahové a formálne náležitosti. K nim možno zaradiť aj žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov.

3. Pokiaľ ide o postup okresného súdu, ústavný súd predovšetkým poukazuje na to, že napadnuté občianskoprávne konanie sa začalo 3. apríla 2001, teda pred viac ako tromi rokmi, a prvé pojednávanie bolo nariadené vo veci až 13. júla 2004. Okresný súd bol pritom v predmetnej veci nečinný, resp. neefektívne činný už po zaplataení súdneho poplatku v období od 17. júna 2002 do 13. júla 2004. V tomto období nebol postup okresného súdu zjavne bez zbytočných priet'ahov v rozsahu celkom 25 mesiacov, počas ktorých súd nevykonával vo veci efektívne úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľ ako navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Medzi skutočnosťami, ktorými sa túto dĺžku snažil ospravedlniť predseda krajského súdu, ústavný súd nezistil žiadnu takú skutočnosť, na ktorú by bolo možné v súlade s jeho doterajšou judikatúrou prihliadnuť (napr. II. ÚS 48/96, I. ÚS 28/01, I. ÚS 159/02). Úkony, ktoré okresný súd v tomto období vykonal, bezpochyby mohli byť už vykonané napr. spolu s výzvou na zaplataenie súdneho poplatku (výzva na zaslanie ďalšieho exempláru návrhu)

alebo bezodkladne po zaplatení súdneho poplatku (zaslanie návrhu protistrane, pripojenie spisu).

Ústavný súd je toho názoru, že namietaná dĺžka napadnutého konania nebola závislá od zložitosti občianskoprávneho sporu vedeného v konaní pred okresným súdom pod sp. zn. 14 C 577/01 a po zaplatení súdneho poplatku ani nebola vyvolaná správaním sťažovateľa, tak ako to tvrdil predseda okresného súdu, hoci ústavný súd uznáva, že za iných okolností môžu byť nedostatky (nejasnosť) žalobného návrhu, jeho časté zmeny atď. posúdené ako dôvod vzniknutých prietáhov, ktoré treba plne pripísať na vrub sťažujúceho sa žalobcu. V každom prípade podľa názoru ústavného súdu aj proti správaniu žalobcu, ktoré spôsobuje prietahy v súdnom konaní alebo ho neprimerane predlžuje, Občiansky súdny poriadok poskytuje všeobecnému súdu viaceré procesné prostriedky, ktoré dovoľujú za dodržania všetkých garancií spravodlivého procesu v zmysle v čl. 46 a nasledovných ustanovení siedmeho oddielu druhej hlavy ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru ukončiť toto správanie účastníka konania prípadne aj meritórnym zamietnutím jeho žalobného návrhu.

Vzhľadom na uvedené obdobie nečinnosti okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní došlo k prietahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecí a od zaplatenia súdneho poplatku ani správaním účastníkov konania, ale sú dôsledkom postupu okresného súdu. Obranu okresného súdu spočívajúcu v uvádzaní dôvodov, ktoré mali ako objektívne príčiny spôsobiť tieto prietahy, nemožno akceptovať. Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal riešiť, nemôže byť na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 40 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, najmä vzhľadom na dlhodobú nečinnosť okresného súdu, ale aj na správanie sťažovateľa považuje za primerané vo výške 20 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške 9 340 Sk z dôvodu trov jeho právneho zastúpenia.

Náhrada sa priznala za dva uplatnené úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti z 10. mája 2004). Za dva úkony vykonané v roku 2004 patrí odmena v sume dvakrát po 4 534 Sk a režijný paušál dvakrát po 136 Sk (§ 13 ods. 8, § 19 ods. 3, § 24 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkom zaokrúhlene sumu 9 340 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. septembra 2004